

gen Bebreidelse mod de ærede Forslagsstillere; det ligger ikke i min Charakter at være mistroisk — mistænkelig tør jeg ikke sige, da det kan forstaaes paa forskjellig Maade — men jeg er ikke tilbøielig til Mistanke. Jeg erkjender de ærede Forslagsstilleres gode Hensigt, jeg erkjender ogsaa, at Principet er rigtigt, men den Maade, hvorpaa det her skal bringes i Udførelse, er uheldig, og naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (G. Winther) siger om denne tredie Mands Ret, som her omtales, om den ikke er indstiftet ved Lov, og at den saaledes igjen kan hæves ved Lov, saa svarer jeg: Nei, det er den ikke, den er indtraadt paa Grund af den store Contractsfrihed, der her finder Sted; vi maae jo erindre, at i utallige Contracter, der ere oprettede, finder man den almindelige Clausul, jeg før tilod mig at omtale; den findes i Reglen i alle Panteobligationer, og det kan ikke nægtes, at dersom dette Uendringsforslag vedtages, op hæver man, hvad man har fundet nødvendigt ligeoverfor mange ulovkyndige Panthavere, men det er ikke rigtigt.

Skardt: Naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgfreds (Mørgaard) første Gang han havde Ordet i Aften, talte om Lovens Fortræffelighed, navnlig med Hensyn til den Ligelighed og Retfærdighed, der var gjennemført i den, og antog, at denne Mening veedtes ved den Tausshed, der herskede her i Salen, vil jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at denne Tausshed kan udlægges i den Retning, men at den snarere skriver sig derfra, at det ikke er let iværksfætteligt her i Thinget at forandre Tarifen. Jeg kan navnlig ikke nægte, at jeg har Meget imod enkelte Poster i den, men jeg sætter i saa Henseende mit Haab til Repræsentantskabet, der efter § 22 skal oprettes. Jeg troer, at Erfaringen om en længere eller kortere Tid vil vise, at en Deel Bestemmelser i Tarifen ere uholdbare. Hvad der ligger mig nærmest at tænke paa, det er Hovedgaarde og ...

Formanden: Dette Spørgsmaal ligger i dette Døeblik aldeles ikke for. Hvis den ærede

Rigsdagsmand ønsker at udtale sig om Loven i dens Heelhed, vil han faae Leilighed dertil, naar den, efterat Uendringsforslagene ere forhandlede og afstemte, sættes under Forhandling.

Tscherning: Jeg vil gjøre opmærksom paa, at der ikke hører synderlig Lovkyndighed til at skjøtte sine Penge; Folk, som have Penge, vide ialmindelighed, hvorledes de skulle skjøtte dem, og kun ved at skulle bruge formegen Lovkyndighed ere de jevnlig komne af med nogle af dem. Naar de ganske simpelt huske paa, hvor de have Penge tilgode, saa ordner Forholdet sig meget let; men jeg skal slet ikke forsøge dette Forhold videre, eftersom jeg nu har hørt den ærede Justitsminister udtale, at han vil foreslaae Kongen ikke at functionere Loven, dersom dette Uendringsforslag bliver vedtaget. Om det altsaa lykkes at faae Uendringsforslaget igjennem, vil det paa en indirecte Maade have Lovens Forkastelse tilfølg. Da dette ikke er min Hensigt, vil jeg tage Uendringsforslaget tilbage. Skulde det være min Hensigt hellere at see Loven forkastet, fordi den i en ubegrændset Tid fastholder et skadeligt Monopol, saa kunne vi tale om det, naar Sagen gjør et Skridt videre. Det er min fulde Overbeviisning, som jeg her gjentager, at det fra Legislaturens Side er en ganske overordentlig stor Feil at give en ubegrændset Lov til et saadant Monopol; men som sagt jeg tager Forslaget tilbage.

Da Mindretallets Forslag saaledes var taget tilbage af samtlige Forslagsstillere og ikke optoges af Rogen, var det altsaa bortfaldet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Fleertal:

Til § 13.

I første Stykke 8de Linie efter Ordet „Amtsraadet“ tilføies „iblandt Interessenterne.“
vedtoges med 55 St. mod 6.